

Vær optimistiske! Samtalen mellem Trump og Putin fremskynder det nye paradigme.

Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. maj 2019.

Det 90 minutters lange opkald mellem præsident Trump og Putin blev hilst velkommen af Helga Zepp LaRouche som "en rigtig god nyhed", da hun gennemgik de omfattende strategiske konsekvenser af den nye situation, der er opstået efter Russiagate.

Disse omfatter:

- Betydningen af Trump-Putin-diskussionen om økonomisk og strategisk samarbejde, herunder at afhjælpe situationerne i Venezuela, Ukraine og Nordkorea;
- Det positive potentiale for samarbejde mellem USA og Kina, med endnu et møde om handelsforhandlinger planlagt – dette foregår på trods af de britisk dirigerede neokonservatives bestræbelser på at sabotere det;
- En bredere anerkendelse af det attraktive ved at samarbejde med BVI efter det andet BVI-forum, som det fremgår i flere aktuelle rapporter, der er udgivet i Tyskland;
- Betydningen af mødet om infrastrukturen mellem Trump og de Demokratiske ledere af Kongressen, der fremhæver splittelsen blandt Demokraterne mellem de vanvittige,

som stadig er fokuserede på en rigsretssag og Green New Deal, og Pelosi og hendes netværk, der erkender behovet for at opnå noget positivt;

- Voksende erkendelse af den britiske rolle i iscenesættelsen af Russiagate.

Kampen for at frifinde Lyndon LaRouche udgør den bedste køreplan for at forstå hvem der styrede Russiagate og de strategiske årsager hertil. LaRouches rolle viser den enkeltes evne til at ændre historien og bør være en kilde til optimisme, et afgørende behov for at vinde kampen for det nye paradigme.

Betydningen af det andet Bælte- og Vejforum – det nye paradigme tager form

Den 1. maj (EIRNS) – Afslutningen af det historiske andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde i Beijing har sendt positive chokbølger rundt om i verden, hvilket kan og må være en tilskyndelse til at bringe USA ind i det nye paradigme. Regeringer i hele Afrika, Asien, Latinamerika og endog Europa, lovpriser det nu indlysende potentiale for alle nationer til at deltage i en udviklingsproces der overgår hvad verden nogensinde har set. Malaysias Mahathir, der blev fremstillet som et eksempel på "gældsfølden", da han suspenderede en stor jernbanelinje, der blev opført af Kina, roste Kina for at genforhandle kontrakten og udtrykte sin

glæde på forummet ved at konstatere, at programmet virkelig er universelt. Italien afholdt i dag det andet møde i dets Kina-arbejdsgruppe, hvor Michele Geraci, lederen af arbejdsgruppen, gjorde det klart, at Italiens hensigtserklæring med Kina om Bæltet og Vejen "bragte Kina nærmere Europa".

Selv om USA ikke sendte nogen højtstående delegerede til forummet, har præsident Donald Trumps team netop afsluttet møder i Beijing i den nuværende forhandlingsrunde om en handelsaftale mellem USA og Kina, og vicepræsident Liu He og hans hold vil komme til Washington i næste uge for yderligere samtaler. Præsidenten har gentagne gange sagt, at der er et positivt momentum, og at et topmøde med Xi Jinping i Det Hvide Hus vil blive arrangeret, så snart en aftale er på plads. Hvad der behøves for et vellykket resultat, er at de politiske og økonomiske blokeringer af kinesiske investeringer i USA, Kongressen og CFIUS (Udvalget for Udenlandske Investeringer i USA) baseret på de falske påstande om kinesisk spionage og potentiel sabotage af infrastruktur, bliver afsløret og afvist.

Trump aftalte i denne uge på et møde med Kongressens demokratiske partis ledere, en 2 billioner \$ infrastrukturpakke – ikke en dårlig start på den desperate mangel på infrastruktur over hele landet – men uden en anelse om hvordan beløbet skulle skaffes. Mens overvindelsen af modstanderne mod kinesiske investeringer ville hjælpe, er den eneste virkelige løsning den der er indeholdt i de Fire Love, som Lyndon LaRouche har foreslået – især oprettelsen af en hamiltonisk nationalbank. Kinesiske embedsmænd har gentagne gange bekræftet overfor EIR, at de ville være glade for at udveksle deres enorme beholdninger af amerikansk offentlig statsgæld i en sådan nationalbank, for at finansiere grundlæggende infrastruktur over hele landet. Og selvfølgelig er det ikke kun Kina, som besidder amerikansk statsgæld, men andre nationer og millioner af borgere, der har modtaget

nærmest nul rente på disse obligationer i det sidste årti, ville ligeledes have mulighed for at investere i en nationalbank.

Mens Trumps regering nærmer sig en "episk aftale" (som Trump kalder det) med Kina, balancerer forbindelserne med Rusland på et knivsæg. På trods af at det mislykkede britiske kupforsøg mod præsidenten, som han selv har identificeret som en britisk operation for at sabotere hans hensigt om at etablere venskabsrelationer med Rusland og præsident Putin, har Trump endnu ikke udnyttet situationen til at komme til at tale med Putin, bevæge sig i retning af forsoning, bryde gennem de neokonservatives afspærringer omkring ham, selvom han fortsat insisterer på, at et positivt forhold til Rusland "er en god ting, ikke en dårlig ting".

I mellemtiden gør trio'en Bolton, Pompeo og Pence hvad som helst for at fremprovokere en konfrontation med både Rusland og Kina over situationerne i Venezuela og Iran, hvilke begge kan føre til en ødelæggende krig, hvis de ikke dæmpes. Forsøget i tirsdags og onsdags (1. majdagen) på at vælte regeringen i Venezuela, er hidtil mislykkedes, da militæret forbliver loyalt overfor regeringen. Irans udenrigsminister Mohammad Javad Zarif blev interviewet af Fox News i søndags, hvor han blev spurgt, om han troede, at USA havde til hensigt at gennemtvinge et regeringsskifte af Irans regering. "Jeg tror ikke, at præsident Trump vil gøre det," svarede han. "Jeg tror, at præsident Trump stillede op på et kampagneløfte om ikke at bringe USA i krig igen." Men, fortsatte han, der er et "Team B", deriblandt John Bolton, som pressede Trump ind i en regimeskiftepolitik og endog krig.

En fjernelse af skyggerne fra fupnummeret med den britiske Russiagate er endnu ikke fuldt ud gennemført, så længe Mueller lyver om, at Rusland hackede det Demokratiske Partis computere forbliver den officielle sandhed. Ligesom LaRouchePAC afslørede anklagen om "hemmelige aftaler" mellem Rusland og Trump-kampagnen for at være intet andet end en MI6-løgn, så må

vi også afsløre og ødelægge løgnen om hacking, ved at benytte modet fra den tidligere tekniske direktør, Bill Binney, til at afsløre sandheden. Baltimore Sun offentliggjorde i dag et langt brev fra en LaRouchePAC-arrangør om denne løgn, og opfordrede Kongressen til at få Binney til at vidne for at fremlægge sit bevis. Faren er stor, men det er potentialet for det nye paradigme også. Hvis præsident Trump reagerer på opfordringen til at frifinde Lyndon LaRouche, ville det Britiske Imperium og de neokonservative gå amok, men hele det smukke udvalg af LaRouches ideer ville pludselig være nærværende for verdens borgere, og det nye paradigme ville helt sikkert følge efter.

Forhandlingerne mellem USA og Kina om handelsaftaler genoptages i Beijing; vil en strategisk aftale om Bæltet og Vejen følge efter?

Den 30. april (EIRNS) – Efter afslutningen af det enormt succesfulde 2. Bælte- og Vejforum, er Beijing i dag stedet for den næste runde af amerikansk-kinesiske forhandlinger, hvilket kunne føre til et topmøde imellem Trump og Xi i Washington DC i nær fremtid. Selv om emnet for forhandlingerne nominelt er en handelsaftale mellem de to lande, er det egentlige underliggende emne spørgsmålet om hvorvidt USA kommer med ombord i den globalt definerende proces med Bælte- og

Vejinitiativet. Briterne er synligt nervøse for at dette kunne finde sted, til trods for det lave niveau af den amerikanske repræsentation på selve forummet.

Problemet, som briterne står overfor, er ikke kun, at de fleste nationer i verden stort set skifter centret for deres opmærksomhed til Bælte- og Vejinitiativet. Den virkeligt skærpende faktor er, set fra deres synspunkt, at præsident Donald Trump hamrer løs på den britiske (ikke russiske) rolle i det mislykkede statskup imod ham, og igen truer med at frigive alle de hemmeligstemplede dokumenter i sagen. De forstår, at præsident Trump fuldt ud er i stand til at begrave det særlige forhold ('special relationship') med Storbritannien og i stedet skifte over til en fungerende alliance med Kina, Rusland og andre nationer, en alliance med fokus på hurtig økonomisk vækst og en ny sikkerhedsarkitektur.

Med alt at tabe står briterne bag en bølge af rabiat anti-kinesisk propaganda, i denne uge præget af en opfordring til at gribe til våben fra Kiron Skinner, direktør for politisk planlægning ved udenrigsministeriet. Og den samme britiske hånd er bag de fornyede krigs- og irregulære krigsforanstaltninger (terrorisme), fra Venezuela til Taiwan-strædet, til amerikansk indenrigsterrorisme.

Den amerikanske finansminister Steven Mnuchin, som er i Beijing for handelsforhandlingerne sammen med handelsrepræsentant Robert Lighthizer, fortalte til Fox Business den 29. april: "Der er stadig nogle vigtige spørgsmål. Vi har stadig mere arbejde at gøre. Hvis vi kommer til en færdig aftale, vil den have reelle bestemmelser omkring håndhævelse," og tilføjede at disse bestemmelser er "tæt på at være færdige "og kun har brug for "en smule finjustering." Efter forhandlingerne i Beijing vil den kinesiske hovedforhandler, vicepræsident Liu He, komme til Washington, DC den 8. maj for opfølgende samtaler.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag det der står på spil med

følgende ord: “Det epokegørende spørgsmål er i virkeligheden: Vil vi være i stand til at flytte civilisationen til et nyt paradigme, hvor geopolitikken stopper, hvor vi finder en måde at samarbejde om menneskets fælles mål, og har den form for global rekonstruktion af verdensøkonomien, som Lyndon LaRouche viede hele sit liv til? Dette følger tydeligvis med den form for revolutionære gennembrud i videnskab og kultur, som LaRouche var ansvarlig for. Alt dette er inden for rækkevidde, men det kræver – og dette understreges – at det Britiske Imperium bliver besejret, og at USA bliver bragt på en kurs for at tilslutte sig den nye dynamik i den Nye Silkevej, som virkelig er et synonym for dette nye sæt af internationale forbindelser.

“Det er i virkeligheden, hvad kampen for Lyndon LaRouches frifindelse handler om. Derfor er det den vej, der mest direkte fører til skabelsen af et nyt paradigme.”

**‘Den Nye Silkevej’ er en
ustoppelig dynamik;
Vi må stadigvæk gennemføre
Lyndon LaRouches økonomiske
love**

Den 29 april (EIRNS) – Er mere end 130 regeringer, 37 stats- og regeringschefer, alle større internationale og finansielle institutioner og 5.000 virksomheder på én konference tilstrækkelig til at overbevise om, at der er ved at opstå en

ny økonomisk orden? Den ekstraordinære deltagelse af regeringer, stats- og regeringschefer – et betydeligt antal af dem der indtil for nylig blev betragtet som “skeptikere” og “kritikere” af Bælte & Vejens store infrastrukturprojekter – og virksomheder på det andet Bælte- og Vejforum for internationalt samarbejde sammenlignes med de største internationale møder i historien. Det var allerede bevist på, at Bælte- og Vejinitiativet (BVI) har udviklet sig betydeligt siden det første Bælte- og Vejforum i 2017 og nu er et ustoppe ligt nyt paradigme for økonomien. Visse myter om “tilbageslag” og “kritik” i Asien, som er blevet spredt, faldt også til jorden.

“Udviklingen i den seneste periode gør det meget klart, at den dominerende dynamik i verden i dag er Bælte- og Vejinitiativet”, erklærede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i en diskussion med Europæiske kolleger i dag. Hun er, sammen med sin mand Lyndon LaRouche, en intellektuel forfatter af denne dynamik fra 1980’erne og frem. “Dette”, sagde hun, “er det vigtigste initiativ med hensyn til infrastruktur uden fortilfælde, hvad angår et nyt sæt af relationer, hvad angår nye kulturelle relationer og en ny ånd af Silkevejen, at det simpelthen er det vigtigste punkt på dagsordenen, og at det er den eneste langsigtede strategiske plan til at føre verden ind i et nyt paradigme. Og interessant blev dette i store træk sagt på den måde af den schweiziske præsident, Ueli Maurer, der kommenterede, at dette var Schweiz’ langsigtede, strategisk plan; så han underskrev en hensigtserklæring med Xi Jinping. “Den italienske premierminister, Giuseppe Conte, der underskrev en hensigtserklæring med præsident Xi i Rom i sidste måned, sagde stort set det samme, i glæde over at Italien havde “banet vejen for andre europæiske nationer, som nu vil indgå aftaler” med Kinas Nye Silkevej.

Det mest presserende spørgsmål, sagde hun, er et samarbejdsforhold mellem USA og Kina. Amerika, som ikke var

repræsenteret på højt niveau på forummet, har brug for Bæltet & Vejen. Men begge behøver noget andet. "Jeg tror hvad der hovedsagelig mangler, er en umiddelbar tilgang til Lyndon LaRouches ideer, mest af alt for USA's befolkning, men langt videre, for hele verden. Og jeg har sammenlignet det med den indflydelse, som indførelsen af Platon havde i forbindelse med kirkerådene i Ferrara og Firenze, hvilket udløste eksplosionen af den Italienske Renæssance. For hvis Nicholas af Cusa ikke have bragt den græsk-ortodokse kirkes forskere, Bessarion og Plethon, som alle var de førende lærde i Platon; og bragte de samlede værker af Platon, der var gået tabt i Europa i 1700 år – der var måske et par eksemplarer i nogle klostre, men ingen kunne læse dem mere, fordi folk ikke kunne forstå græsk mere – så det var faktisk, da den græske ortodokse kirke bragte Platon på banen. Heldigvis var der Medici'erne, der finansierede et storstilet program til at oversætte værkerne, og det var begejstringen for Platon, som gjorde den Italienske Renæssance, til hvad den udartede sig til.

"Og jeg tror, at der i Bælte- og Vejinitiativets opblomstring er mange gode ideer og mange vigtige begreber, men at den dybere forståelse af hvad der kræves udelukkende findes i LaRouches værker. Derfor er frifindelsen så absolut vigtig, naturligvis bortset fra det faktum, at hans modstandere er krigspartiet". Lyndon LaRouches frifindelse, konkluderede hun, "er den afgørende brik til at gøre verden til et sikkert sted."

Det andet Bælte- og Vejforum bringer verdensøkonomien ind i en ny dimension.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-Larouche den 28. april 2019

Idet hun erklærede det netop afsluttede Bælte- og Vejforum i Beijing for en stor succes, rapporterede Helga Zepp LaRouche om den globale deltagelse i arrangementet og det udvidede omfang af BVI-aftaler. Hun betegnede den aktive inddragelse af en række europæiske ledere som "meget interessant". Med henvisning til hendes LaRouchePAC-studiekreds aftenen før, opfordrede hun seerne til at se det klip hun brugte med Lyndon LaRouches tale fra 1997, hvor han insisterede på at USA måtte tage del i den Eurasiske Landbro – og med henblik på hvad der lige er sket i Beijing, sagde hun, at man igen ser, hvor profetisk han var med hensyn til at imødekomme menneskehedens fremtidige behov.

Nu, hvor Trump åbenlyst identificerer Russiagate som et "kup", der er udtænkt til at drive ham ud af embedet – hvilket medierne, hvor utroligt det end måtte være, praktisk talt har ignoreret, – er det klart, at den britiske rolle i organiseringen af kuppet vil komme ud, sammen med deres rolle i at angribe BVI. Hun understregede, at i betragtning af at de der står bag kuppet kommer fra de samme netværk, som engagerede sig i de massive bagvaskelser af Lyndon LaRouche, er kampen for hans frifindelse afgørende for USA's overlevelse.

Ligesom Cusas genoplivelse af Platons værker var afgørende for at skabe Den italienske Renæssance, er en fordybelse i LaRouches videnskabelige og filosofiske værker ligeledes afgørende for at sikre succes for det nye paradigme i dag. Den ekstraordinære internationale indsats der var involveret i de fantastiske fotografier taget af et "sort hul" er en anden demonstration af dette princip: at det er vigtigt at udfordre alle aksiomerne fra et højere synspunkt. Internationalt samarbejde i rummet er afgørende for at inspirere dagens ungdom til at favne ægte videnskab for at skabe en bedre fremtid.

Set med Lyndon LaRouches øjne

Den 25. april (EIRNS) – Åbningen af det andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde i Beijing i dag, med deltagelse af 37 stats- og regeringschefer blandt repræsentanter for over 150 nationer, burde i enhver rationel persons bevidsthed umiddelbart udelukke enhver bagvaskelse mod det store initiativ. Ydermere kendetegner Bæltet og Vejen og det aktuelle forum en gryende ny epoke af verdenshistorien; en epoke som Lyndon og Helga LaRouche længe har forudset og uafbrudt gennem årtier arbejdet for at skabe. Hvem kunne ellers have forudsagt, at et udviklingsland – Kina – kunne danne spydspids for en sådan seismisk international transformation, knapt 40 år efter at landet begyndte at rejse sig fra asken med Deng Xiaopings reformer? Bæltet og Vejen og Kinas mirakel bør være en inspirationskilde til patrioter i USA og alle andre lande.

Som for at understrege denne pointe annoncerede Kinas

rumfartsagentur i går, at Kina vil udføre en bemandedet månelanding og bygge en (robotbemandet) forskningsstation på Månen (sidstnævnte ved dets sydpol) inden for et årti. Ifølge Kinas tidligere planer, var den bemandede landing planlagt til at finde sted i 2030'erne – mon planerne blev fremskyndet på grund af præsident Trumps forpligtelse til at sende en mand og en kvinde til månen inden for fem år? Kina har nu tilsyneladende overgået Japan og Rusland med størrelsen af dets rumprogram, for nu at blive nummer to, målt i dollars, efter USA. Hvor meget mere kunne opnås med et fuldt forceret internationalt program, hvor hvert land bidrager med sine særlige styrker, hvilket LaRouche-parret længe har været fortalere for?

Hvad der nu er påkrævet er, at USA deltager i Bælte- og Vejinitiativet, og slutter sig til Kina, Rusland og Indien i et nyt verdensomspændende kreditsystem for global agroindustriel udvikling – det 'Nye' Bretton Woods-system, som LaRouche kæmpede for i årtier, som det 21. århundredes efterfølger til Franklin Roosevelts design for efterkrigstidens Bretton Woods-system.

For at sikre at det sker, må vi få en kerne af den amerikanske intelligentsia – den virkelige amerikanske intelligentsia – med på LaRouches ideer. Vi må nødvendigvis overbevise en aktiv komponent af Trumps vælgerbase om LaRouches perspektiver for hans fire love, Den Nye Silkevej og et Nyt Bretton Woods. Vi må få præsident Trump til at engagere sig i dette (ikke nødvendigvis i den rækkefølge).

For at gøre det, skal vi tænke som LaRouche i det omfang, at vi ser tingene med hans øjne. Hvad ser vi? Hvad så han i februar 1988?

“Op til et vist kritisk punkt i vores liv, tramper vi derud af med vores forskellige færdigheder og forfølger vores moralske forpligtelser ærligt til grænsen for vores viden og viljestyrke. I den henseende er vi alle ordinære. Så en dag

kommer der en oplevelse til nogle iblandt os, en hændelse, som vi kan sammenligne med Det Nye Testaments beretning om Kristus i Getsemane. Det er ikke nok at foreslå, at fremme, at støtte de sager, som vi ved er gode. En indre stemme taler til os: Hvis der ikke er nogen andre til at lede, må du gøre det selv. Vi protesterer: "Hvem er jeg, og hvor ringe er ikke mine evner og midler til at gennemføre en sådan mission? Er der ikke andre ledere, som jeg kan støtte, og på den vis opfylde ansvaret på en måde, der er i overensstemmelse med mine begrænsede evner og midler?"

"Og så, i et øjeblik gennemsyret af en særlig kvalitet af frygtindgydende indsigt, ved vi, at vi drikker af det bæger. Hvad kender de fleste almindelige mennesker, sådan som vi selv var for et øjeblik siden, til sådan frygt? For at se denne frygt i øjnene, må man først elske menneskeheden og elske sandheden. Man må se nogle forfærdelige konsekvenser for menneskeheden, som er dømt til undergang, medmindre der foretages en stor ændring. Frygten er erkendelsen af, at denne nødvendige ændring ikke vil forekomme, medmindre man selv handler på behørig vis for at få den til at ske, imod alle odds. I og med at man drikker af det bæger, sker der en forandring af ens viljes beskaffenhed og en tilsvarende omdannelse af ens kundskabsmæssige tilstand."

(Ovennævnte citat stammer fra Lyndon LaRouches svar til *Sollicitudo Rei Socialis* (en pavelig rundskrivelse) – "A Strategy of Justice: Reply to the Encyclical," *EIR*, March 11, 1988.)

**POLITISK ORIENTERING den 25.
april 2019.**

**Nyt Bælte og Vej-Forum i
Beijing viser vejen for det
nye paradigme**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**FDR ville have været med på
det store topmøde i Beijing i
dag;
vi er nødt til at genoprette
Trumps præsidentskab**

Den 24. april (EIRNS) – Det vigtigste spørgsmål i verden i dag blev stillet af Kinas ambassadør i USA, Cui Tiankai: “Hvorfor USA ikke bør holde sig uden for Bælte- og Vejinitiativet”, i en kommentar i Fortune i dag.

Ja, hvordan kan lederen af hvilken som helst stormagt holde sig uden for Det Andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde, der starter i Beijing den 25. april? Hvilken frivillig økonomisk/kulturel udviklingsbegivenhed kan samle

ledende figurer fra 140 lande, herunder 37 stats- og regeringschefer, som kan sammenlignes med, hvad Franklin Roosevelts USA selv kunne indkalde til Bretton Woods i 1944 for at skabe et nyt kredit- og valutasystem?

De vesteuropæiske og amerikanske tænketanke og medier – startet for tre år siden med Londons Royal Institute of International Affairs og Cambridge og Oxford Universiteterne – som har hævdet at Bæltet & Vejen, vil "hyper-forgælde" og kollapse verdensøkonomien, har ikke noget modsvar til denne begivenhed i Beijing. Er 140 nationers ledere – og sidste år deltog alle afrikanske statsoverhoveder, på nær et, i Forum for Kina-Afrika-Samarbejde – alle kommet i klemme i en "gældsfulde" på samme tid? Er de alle blevet grebet af en pervers tvangstanke om at få Kina til at stjæle deres teknologier eller deres havne?

Tværtimod. Der er klart, at der er et nyt og meget vigtigt, optimistisk engagement, der har gjort sig gældende i de sidste seks år, for at udvikle sig ved hjælp af moderne, grundlæggende infrastrukturbygning og højteknologisk ny industri og kommunikation. Et nyt paradigme.

Det er en tankegang som FDR tænkte på udvikling, af Bretton Woods-systemet og FN. Præsidentkandidaten Donald Trump, og inden da, den politisk interesserede forretningsmand, blev draget af sådanne ideer: Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI); Måne-Mars-missioner; omfattende nye infrastrukturer; han omtalte endda Kinas Bælte & Vej i denne henseende tidligt i sit præsidentskab. Den britiske efterretningstjenestes "Russiagate"-angreb og den deraf følgende nye McCarthyisme mod Rusland og Kina har ødelagt det i to år.

Nu har det britiske angreb forfejlet sit mål – et kup – og er blevet fuldstændigt afsløret. Præsidenten selv anklagede i en Twitter-besked i morges "Storbritanniens efterretningstjeneste" for hele angrebet på sit præsidentskab. Verden har taget det til efterretning. Nu må den britiske

dronning, som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, foreslog i går, undskyldte overfor præsidenten under hans statsbesøg den 3.-5. Juni. Og myten om resterne af Mueller-rapporten – at Rusland angreb den amerikanske valgproces – mangler stadig at blive aflivet. Og Trumps præsidentskab mangler stadig at blive genoprettet efter at være befængt med neo-konservatisme og neo-McCarthyisme.

Én person i perioden efter Anden Verdenskrig tænkte på international udvikling på et endnu højere niveau: Lyndon LaRouche, hvis ideer om Verdenslandbroen førte til selveste Bæltet & Vejen. LaRouche kombinerede investeringer i udviklingslandene og store infrastrukturprojekter med de uerstattelige “videnskabelige drivkræfter” fra rumforskning, udvikling af fusionskraft, laser- og plasmateknologi. Han udtænkte et nyt Bretton Woods kreditsystem og en verdensomspændende “Glass/Steagall”-bankoplægning, ud fra dette synspunkt. Og han bekæmpede Londons finansielle og geopolitiske imperium i 50 år til sit sidste åndedrag. Med Trumps røffel mod britisk efterretningsvæsen i dag er døren fuldstændig åben for at genoprette præsidentskabet. Det vil kun ske ved at vinde fuld anerkendelse og respekt for LaRouches ekstraordinære ideer og bedrifter.

Udfyldning af hullerne i 'Bæltet og Vejen'

Den 23. april (EIRNS) – Fra 25. april til 27. april finder det andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde sted i Beijing, Kina. 130 lande vil der være repræsenteret af 37

stats- og regeringschefer, 360 ministre og 5.000 delegerede fra alle disse lande. Selv før forummet begynder er det klart, at mange lande ved forsamlingen vil tilslutte sig det nye paradigme, som opbygges omkring Bælte- og Vejinitiativet, med respekt for suverænitet, fremtidig udvikling og den anden parts interesse.

Der udestår dog vigtige politiske huller. For det første er det endnu ikke klart, hvilket niveau af delegation som USA vil sende, men det er sikkert, at det ikke vil være på det niveau, det burde være – nemlig på niveau af præsident Donald Trump selv. For det andet vil Indien slet ikke deltage, ligesom de ikke deltog i det første Bælte and Vejforum for to år siden. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi og den indiske udenrigsminister Vijay Keshav Gokhale afholdt imidlertid et bilateralt møde i Beijing, hvor begge parter forpligtede sig til at fortsætte den såkaldte "Wuhan-proces", en henvisning til et uformelt topmøde mellem Xi Jinping og Narendra Modi for et år siden, som lagde grundlaget for strategisk samarbejde mellem de to lande. Wang meddelte, at et andet sådant topmøde er under forberedelse.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede i dag, at selv om ånden i 'Den Nye Silkevej' fortsat spredes hurtigt, udestår der stadig et meget stort arbejde. Udover de to store huller, USA og Indien, ser det Britiske Imperium at dets interesser er eksistentielt truede, og reagerer derefter. Der var et virkelig forfærdeligt terrorangreb i Sri Lanka i denne uge, hvor 310 mennesker blev dræbt, og mange flere blev såret. Dette var større end Mumbai-angrebet for omkring 15 år siden, og det var klart meningen at ødelægge Sri Lanka, som er en af hjørnesteenene i den 'Maritime Silkevej' i Sydasiens. Sri Lanka er også blevet mål for modstanderne af Silkevejen, for angiveligt at falde i Kinas 'gælds-fælde'.

Briterne forbliver også engagerede i at vælte, eller i det mindste at lamme, Trump-administrationen, til trods for at den længe ventede Mueller-rapport efterlod dem tomhændede. Og de

aktiverer også deres neokonservative aktiver i og omkring Trump-administrationen, som f.eks. udenrigsminister Mike Pompeo og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton for at sætte USA på konfrontationskurs med Kina og Rusland.

Begge disse udsatte lande gør det klart, at de er dødtrette af sådanne provokationer. Kinas flådestyrke holder militære øvelser for at fejre sit 70-års jubilæum og bemærker i den forbindelse, at de ikke forsøger at 'vise muskler', men at de heller ikke vil lade det Sydkinesiske Hav blive omdannet til et nyt Balkan af udenlandsk indblanding. Og i morgen starter den 8. Internationale Sikkerhedskonference i Moskva med forventet 1.000 deltagere fra 111 lande, herunder 35 delegationer ledet af forsvarsministre, med et centralt fokus på den farlige tendens med indgriben uden for eget territorium, som praktiseres af USA, Storbritannien, EU og andre.

Det er også blevet meddelt, at præsident Trump vil tage til London i juni til 75-årsdagen for D-dag, og at han vil blive modtaget med ceremoniel pomp og pragt af den affældige dronning selv. Det ville være helt passende for præsident Trump at gøre sit besøg betinget af, at han først modtog en formel undskyldning fra dronningen, for det statskup som hendes efterretningstjenester forsøgte at udføre imod ham.

**En uge med intenst
diplomati.. løfte, fare,**

vanvid

Den 22. april (EIRNS) – Dette er en uge med intenst og verdenshistorisk diplomati, nogle af dem giver et stort løfte om en fælles fremtid for menneskeheden; nogle vidner om den ekstreme strategiske fare verden står overfor som helhed; og nogle giver udtryk for de direkte sataniske intentioner, der stammer fra det Britiske Imperiums anti-videnskabelige svindelnummer om klimaændringer. Begyndende med det sataniske: I dag er "Earth Day", den hedenske tilbedelse af "Moder Jord", der afviser menneskehedens eksistens som en kreativ art skabt i Guds billede. Greta Thunberg, det mentalt misbrugte barn fra Sverige, der er blevet forvandlet til leder af et "Børnenes Korstog" for at stoppe de onde voksne i verden, som tror på menneskelige fremskridt, ankom til London i weekenden, efter at have afholdt en hedensk sammenkomst langfredag i Rom for 25.000, de fleste børn, med krav om afindustrialisering og affolkning. Hun mødtes endda med paven, som takkede hende for at "tale sandheden". Pave Frans, der under udarbejdelsen af sin sataniske rundskrivelse {Laudate Si}, som støtter fupnummeret om klimaændringer, naturligvis arbejdende tæt sammen med Hans Joachim Schellnhuber, der anbefaler en reduktion af menneskeheden til mindre end en milliard mennesker. Stakkels Greta er delvist kontrolleret af den britiske "klima-videnskabsmand" Kevin Anderson, som mener at en halv milliard er det rigtige tal. I England, den sande kilde til ideologierne om befolkningsreduktion, forventes Greta at tale i Underhuset. Vil hun få en audiens hos dronningen og hendes gemal, Philip, inden han får sit ønske om at blive reinkarneret som en dødelig virus opfyldt for at hjælpe med at reducere verdens befolkning?

Om den strategiske fare: Den Internationale Sikkerhedskonference i Moskva begynder tirsdag, med over et tusinde deltagere fra 111 lande. Viceforsvarsminister oberst Alexander Fomin fortalte RT i dag, at "fred, uafhængighed,

territorial integritet og suverænitet har tendens til i stigende grad at være skrøbelige i dag ... USA ser ikke passivt til og anvender andre taktikker, herunder en bred vifte af teknikker udviklet til hybride krige og farvede revolutioner ..., træning af ledere og medlemmer af ekstremistiske grupper, forølgelse af presset, herunder bestikkelse, mobning og sektorspecifikke sanktioner". Udenrigsminister Lavrov spurgte hvordan USA kunne klage over få russiske soldater i deres "baggård" (Venezuela), mens "ingen nævner det amerikanske militær og andet NATO personale – fra Storbritannien og Canada – som i mellemtiden har overfyldt Ukraine". Samtidig har Trump-administrationens brug af tredjeparts-sanktioner, angreb på selv formodede venner og allierede, der nægter at modtage ordrer om at afskære forholdet til Iran, Venezuela og andre, som for at være fjender, truer økonomisk og strategisk stabilitet i hvert hjørne af verden – og truer dollarens rolle som en troværdig valuta for verdenshandelen.

Men der er også et dramatisk momentum mod et nyt paradigme, for at placere menneskeheden i centrum for en mission for fremtiden baseret på en videnskabelig og kulturel renæssance, centreret om ånden af den Nye Silkevej – en proces sat i gang af Lyndon og Helga LaRouche i løbet af de sidste tredive år. Det andet Bælte- og Vej-Forum finder sted torsdag og fredag i Beijing, med mere end 130 nationer repræsenteret, 37 statsoverhoveder, 360 ministre og 5.000 deltagere. Transformationen af Kina til en førende videnskabelig og industriel nation, der har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, er en ubestrideligt kendsgerning, mens Bælte- og Vejinitiativet er dedikeret til at overføre denne proces til hele verden, og glædeligt bydes velkommen af næsten hele verden.

Men de neokonservative dinosaurer, der omgiver præsident Trump, har indtil nu undermineret hans planer om at skabe venlige forbindelser med både Kina og Rusland. Det anti-kinesiske hysteri har nået en ny højde, på trods af Trumps

optimistiske syn på Kina og den potentielle "storslåede aftale" med Kina, som nu er tæt på færdiggørelse. FBI har iværksat inddragelse af visa fra Kinas førende forskere – så mange som 200 eller flere – de lærde, der ser sig selv som venner af USA, som er afgørende for opbygningen af de nødvendige kulturelle og intellektuelle bånd for at forme dette venskab. Det samme FBI smider nu ledende kinesiske forskere ud af USA, herunder kræftforskere på det prestigefyldte Texas Medical Center i Houston, hvilket underminerer fremskridtet af menneskehedens sundhed, og forværrer forholdet mellem USA og Kina.

Tiden er knap til fuldstændigt at afslutte kupforsøget mod Trumps præsidentskab. Mueller-rapporten var tvunget til at indrømme, at der ikke var noget aftalt spil, men fastholdt løgnen om russisk indblanding i valget og mulig retsmæssig obstruktion af præsidenten, hvilket giver anledning til at de afdankede Demokrater forfølger en rigsretsmæssig efterforskning af en forbrydelse, som ikke fandtes. Trump blev valgt af en nation, der var træt af økonomisk og kulturelt forfald, evig krigsførelse, og som fuldt ud støttede hans intention om at afslutte Den kolde Krigs splittelse af verden – et program uløseligt forbundet med Lyndon LaRouches arbejde over det sidste halve århundrede. At bringe USA og Europa ind i den nye ånd fra Silkevejen kan og må fremme processen.

**POLITISK ORIENTERING den 11.
april 2019:**

USA melder sig ind i det nye rumkapløb.

Kinas Bælte- og Vej-Initiativ vinder frem

Med formand Tom Gillesberg

Inklusiv:

Trumps nye Måne-Mars-program kan øge det internationale rumsamarbejde både på Månen og på menneskets færd ud i solsystemet og resten af Galaksen.

Den amerikanske justitsminister Barr lægger op til en undersøgelse af iværksættelsen af anklagerne imod Trump om sammensværgelse med Rusland, inkl. de amerikanske efterretningstjenesters spionage imod Trump og hans folk.

Vil Trump stoppe sabotagen af hans politik fra sikkerhedsrådgiver Bolton, udenrigsminister Pompeo og vicepræsident Pence?

Italien tilslutter sig Kinas Bælte og Vej-Initiativ, og Xi Jinping forsøgte på mødet i Paris med Macron, Merkel og Junker at få skeptikerne i EU med.

Panda-diplomatiet mellem Kina og Danmark.

Brexit: Theresa May byder op til den samme dans en gang til.

Videoen ovenover:

Grundet tekniske problemer mangler de første minutter af udsendelsen. Derudover er lyd og billede ikke sammen før 3:25. Vi beklager. En fuldstændig lydoptagelse findes her:

Lyd:

London ville være meget lykkeligere, hvis bare virkeligheden ikke eksisterede

Den 9. april (EIRNS) – Virkeligheden er, at ånden fra JFK's Apollo-projekt endnu en gang betager landet med Trump-administrationens annoncering i sidste uge af nationens fremskyndede indsats for en tilbagevenden til Månen som et skridt på vejen til Mars. NASA's chef, Jim Bridenstine, holdt en entusiastisk hovedtale til 'Colorado Springs Space Symposium' den 9. april, hvor han udtalte: "Denne gang vil vi tage til Månen for at blive. Og en anden enestående ting er, at når vi tager til Månen, vil vi rejse med en koalition af internationale partnere."

Virkeligheden er også, at det 'Andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde', der skal afholdes i slutningen af april i Beijing, tager form som et vigtigt vendepunkt i kampen om økonomisk udvikling. Der er nu 124 lande og 29 internationale organisationer, som har underskrevet samarbejdsaftaler med Kina omkring Bælte og Vejinitiativet, meddelte medlem af Kinas politburo Yang Jiechi for nogle dage siden. "Opbakning til BVI er det fremherskende synspunkt indenfor det internationale samfund", bemærkede han.

Og virkeligheden er så meget desto mere, at begge disse revolutionerende strategiske initiativer er blandt de vigtigste politikker, som Lyndon LaRouche har forfægtet i årtier, og som nu tager form på verdensplan.

Denne pointe er heller ikke gået ubemærket hen i det Britiske

Imperium, som altid har forsøgt at overbevise verden om, at når en mand dør, forsvinder hans magt til at skabe forandring i universet, filosofisk og politisk, med hans fysiske væsen. De er ikke fornøjede – faktisk er de skrækslagne – for at LaRouches ideer, som de med rette anser for en eksistentiel trussel mod deres system, skal vokse i udbredelse.

Hvad kan det Britiske Imperium tilbyde i stedet for? Vanvid. Et desintegrerende globalt finanssystem. Et fuldstændig dysfunktionelt EU (hvis Brexit-krisen fortsætter meget længere, vil selve EU forsvinde, og der vil ikke være noget for Storbritannien at forlade). Regimeskift, destabiliseringer og krige, fra Venezuela til Iran til Libyen. Den fortsatte løgn om at Rusland blandede sig i valget i USA, en løgn som har til hensigt at optrappe situationen til en direkte konfrontation med den atombevæbnede supermagt. De uendelige bestræbelser på at ødelægge Trumps præsidentskab, uanfægtet af fakta eller sandhed. Og selvfølgelig den kulturelle fordærvelse med en ny opiumskrig rettet imod den amerikanske befolkning, i kombination med pornografi og anden modkultur, der følger med.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede tidligere i dag den strategiske situation på følgende måde:

“Vi har det mest utrolige potentiale for, at verden kan bevæge sig meget hurtigt i retning af Lyndon LaRouche livsdrøm – nemlig at skabe en helt anden verdensorden, et nyt paradigme, et nyt sæt internationale relationer baseret på videnskab og en vision for menneskehedens fremtid. Dette er klart den dominerende, underliggende dynamik på planeten.”

Hun fortsatte: “Men det er også klart, at vi står midt i den mest heftige kamp, fordi det Britiske Imperium indser klart, at hvis de ikke gør brug af deres sædvanlige tricks som krig og undergravning og kup, og hvad der ellers er, vil de snart være historisk helt irrelevante. Så de er lige så farlige som

et såret vilddyr.”

Zepp-LaRouche tilføjede, at det er afgørende at hjælpe med at befri præsident Trump fra britisk pres, der kommer både fra udlandet og fra hans egen administration, herunder udenrigsminister Mike Pompeo og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton, der for nylig har ført an i offensiven mod konfrontation og endda krig med Kina, Rusland, Venezuela, Iran og andre.

Zepp-LaRouche konkluderede: “Alt dette munder ud i det absolutte behov for at optrappe kampagnen for at rense Lyndon LaRouche. Den bedste, og formentlig eneste, måde at stoppe ‘krigsmaskinen’ på, er frifindelsen af LaRouche, fordi det ville ramme og blottlægge forbrydelserne begået af det samme apparat, der retsforfulgte LaRouche, dækkede over 11. september, og nu kører ‘Russiagate’-operationen for at vælte Trump. ‘Russiagate’ er blevet fuldstændig miskrediteret, og det må frem i lyset og anerkendes.

“Dette vil blive en periode med helt utrolige forandringer. Der vil komme ‘jordskælv’ i Europa, som helt kan ændre landskabet med det kommende europæiske valg. Man har de overhængende skyer af, hvad der vil ske med Brexit. Man har en helt forandret dynamik i mange områder af verden.”

**Video: X22 Report Spotlights
interview med Harley
Schlanger fra LaRouchePAC og**

Bill Binney, whistleblower, tidl. tekniske direktør for Det Nationale Sikkerhedsagentur (NSA) i USA.

Regnskabets time er kommet: Informativt, provokerende og rettidigt interview.

William Binney dokumenterer eksistensen af retsvidenskabelige beviser der viser, at de lækkede data blev overført fra den Demokratiske Nationale Kommittés (DNC's) eget netværk til en hukommelsesenhed frem for gennem internettet. Det var altså en intern "lækage" eller lignende, og ikke et Russisk hack.

Beskyldningerne om at Rusland forsøgte at påvirke det amerikanske valg til gavn for Trump og dermed hele grundlaget for den såkaldte "Russiagate" rettet imod Trump er altså falskt.

Det ville have været tydeligt tidligere hvis ikke FBI på uforklarlig vis undlod at beslaglægge serverne hos den Demokratiske Nationale Kommitté efter det påståede hack af afslørende e-mails, som præsident Trump ofte har påpeget. Den særligt udpegede anklager Robert Mueller har også bevidst valgt at ignorere disse afgørende oplysninger.

Interviewet med Binney er endnu mere relevant set i lyset af arrestationen af WikiLeaks' grundlægger Julian Assange, da det var WikiLeaks, der gjorde de afslørende e-mails tilgængelige for offentligheden.

Den britiske rolle i 'Russiagate' er ved at blive helt afsløret

Den April 8 (EIRNS) – Et dokument med ovenstående titel bliver udgivet i dag af EIR, som dokumenterer, at Robert Muellers rapport, samtidig med at indrømme at der overhovedet ingen beviser var for "aftalt spil" mellem præsident Donald Trump og Rusland, ikke desto mindre fortsatte den "livsfarlige løgn", at russere med forbindelse til Kreml hackede den Demokratiske Nationale Komité's (DNC) e-mails, og gav dem til WikiLeaks. (Se LaRouche PAC website: "The British Role in 'Russiagate' Is About To Be Fully Exposed"). Dette er grundlaget for påstanden om, at "russerne blandede sig i valget."

Som der står i vores dokument: "Sandheden er, at en fremmed regering faktisk blandede sig i det amerikanske præsidentvalg i et mislykket forsøg på at manipulere resultatet. Det var ikke russerne. Det var City of London og de imperiale britiske efterretningstjenester, sammen med forræderiske konservative amerikanske elementer."

Hvor langt briterne er villige til at gå for at stoppe præsident Trumps hensigt om at USA bliver venner med Rusland og Kina, blev demonstreret igen i dag, da premierminister Theresa Mays regering tog tid fra de psykotiske Brexit-debatter for at bekendtgøre det mest åbenlyse program for tankekontrol og autoritær censur af enhver nation på Jorden, herunder dem der konstant rakkes ned som "autoritære regeringer" – Rusland og Kina. May selv optrådte på en kort video for at annoncere udgivelsen i dag af "Online Harms White Paper" fra indenrigsministeriet og andre. May forklarede, at

hun var "dybt bekymret" over det "skadelige indhold", der optræder på sociale medier og online nyhedssider. "Så i dag forpligter vi disse virksomheder juridisk til at beskytte dem. Hvis de undlader at gøre det, vil der blive pålagt hårde straffe."

Hvidbogen er ganske forbløffende i sin skamløse erklæring om, at "fjendtlige aktører", der bruger "online misinformation til at underminere vores demokratiske værdier og principper", skal knuses og blokeres fra offentliggørelse i Storbritannien, og hvor som helst der kan pålægges censur. Dette er stort set det samme sprog, der anvendes af det nu afslørede Integrity Initiative, den britiske militære efterretningsoperation (med grupperinger i alle vestlige lande), der planter anti-russisk og anti-kinesisk propaganda i mainstream-pressen, under dække af at modvirke russisk og kinesisk "misinformation". Integrity Initiative har nu en statslig institution til at håndhæve dens diktatur over informationsstrømmen.

Det er klart, at det britiske og amerikanske "etablissement" er skrækslagne over, at deres kontrollerede medievirksomheder ikke formår at kontrollere befolkningen. Vi oplever et fænomen, som Lyndon LaRouche kaldte en "politisk massestrejke", en proces der kommer til udtryk i: Brexit-afstemningen; valget af Donald Trump; de Gule Vestes oprør i Frankrig; og valget af en italiensk regering der afviser EU's diktater og har sluttet sig til Kinas Nye Silkevej, samtidig med at den modsætter sig sanktionerne mod Rusland. Næsten alle udviklingslande i Asien, Afrika og Latinamerika har sluttet sig til Kinas Nye Silkevej, som deres første mulighed for at undslippe kolonial og neo-kolonial påtvungen tilbageståenhed under diktater fra IMF – for at blive moderne industrilande og eliminere fattigdom, som det sker i Kina.

Vigtigst af alt har præsident Trump afvist det "særlige forhold" til Storbritannien. Han har til hensigt at genoprette den industrielle infrastruktur, som var blevet ødelagt under Bush og Obamas regimer; afslutte de "endeløse krige", igangsat

af Bush og Obama, genoprette USA's bemandede rumforskning, som havde været stort set lukket ned under Obama; og til at samarbejde med Rusland og Kina, både om terrorbekæmpelse og økonomisk udvikling. Han er blevet holdt tilbage af den britisk iscenesatte skrøne, Russiagate. Mens fupnummeret om "aftalt spil" er blevet afsløret, klynger briterne og deres aktiver i USA's efterretningstjeneste sig til løggen om, at Rusland og Kina er "fjendtlige aktører", der angiveligt blander sig i vores valg og truer vore "demokratiske værdier og principper" – dvs. de samme ord som i hvidbogen "online Harms". De foretrækker diktatur og krig frem for at se enden på deres imperiale opdeling af verden.

Trump har udløst optimisme i det amerikanske videnskabsfund ved at forpligte nationen til at sætte mænd og kvinder på månen om fem år, og til at forberede en månebaseret mission til Mars. Denne optimisme kan og skal spredes til hele befolkningen med Lyndon LaRouches vision for de næste 50 år.

**Succes for det nye paradigme
kræver fuld afsløring af
Russiagates britiske
"karakter".
Schiller Instituttets**

ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 4. april 2019

Under gennemgang af de vigtigste begivenheder i ugen kom Helga Zepp-LaRouche gentagne gange tilbage til den uforenelige opsplitning mellem den imperialistiske natur af det kollapsende system, som driver verden mod krig, og det nye paradigme, der over de sidste halvtreds år er blevet bragt i fokus af Lyndon LaRouche. Dette kan ses tydeligt i NATO's leder Stoltenbergs pro-krigsaktiviteter, i hans bestræbelser på at få Trump til at angribe Rusland og Kina – hvilket Trump ikke gjorde – og senere hans tågetale til Kongressen, som blev modtaget entusiastisk af depraverede kongresmedlemmer; i modsætning til talrige tegn på øget samarbejde indenfor den nye 4-magts-konstellation: for eksempel fremskridtene for Bælte- og Vejinitiativet, præsident Xis seneste besøg i Italien og Putins kommende besøg der, samt i samarbejdet i rummet, herunder at Trump genoptager en Måne-Mars-mission for USA.

For at uddybe pegede Helga på flere ironiske sammenstillinger: Trump der arbejder for en handelsaftale med Kina, mens krigspartiet i USA optrapper sit pres mod Kina; opfordringen fra den franske finansminister LeMaire til at Europa bliver det "nye imperium", mens EU står over for en række eksistentielle kriser, fra Brexit til faldende produktionstal, der netop er blevet udgivet i Tyskland, og håbløst bankerotte finansielle institutioner.

Alt imens anti-Trump-kupmagerne fortsætter deres bestræbelser på at fjerne præsidenten med uendelige undersøgelser, understregede Helga betydningen af at afsløre den britiske karakter bag Russiagate som det mest effektive middel til at tydeliggøre denne kamp, og til at bringe flere borgere ind i

organisationsprocessen.

Klare udsigter lyser op i rummet, alt imens menneskehedens fjender holder fast ved farlige konflikter

Den 2. april (EIRNS) – Aktuelle begivenheder giver forventning om smukke fremskridt inden for banebrydende videnskab – rumforskning og fusionsenergi – og også fortsatte eksempler på den ånd af internationalt samarbejde, der kræves for at nå dem. Men samtidig trues dette prospekt af opblussende konflikt, og endog krig, af neokonservative, neoliberale og "neo-menneskeagtige" aktivister, der handler på vegne af den døde gamle orden med britisk monetarisme og geopolitik. For eksempel mødes repræsentanter for NATO-landene i denne uge i Washington, D.C., i anledning af 70-års jubilæet, og deres ledende dagsorden er indtil videre at lægge planer om at gå til angreb på Rusland.

Baggrunden for dette udfoldende drama, som vil bestemme menneskehedens fremtid, måske i århundreder fremover, er erindringen om Lyndon LaRouches ånd, som indgyder frygt i de britiske imperialistiske leders hjerter (hvis de da har noget), såsom skribenterne ved *The Times of London* – og indgyder mod i sjælen og samvittigheden hos alle mennesker med god vilje, som var bekendt med LaRouches livsmission.

På månen er landingsmodulet Chang'e-4 og månebilens Yutu-2 i

dag vågnet igen efter deres to ugers 'måne-nat', og er tilbage på arbejde. Yutu-2-månebilens har allerede overskredet sin levetid på tre 'måne-dage', men fungerer stadig pænt. Billeder er på vej tilbage til Jorden, og en af Yutu-2's opgaver er angiveligt at opsamle data om alderen på en nærliggende klippeformation. Dette bidrager til mængden af viden og teknologi, der er nødvendig for at opfylde menneskehedens 'uomgængelige udenjordiske mission' (extraterrestrial imperative). I begyndelsen af denne uge vil tre amerikanske astronauter endvidere træne til den internationale rumstation på 'Yuri Gagarin Cosmonaut Training Center' i Rusland.

Det mest spændende i denne uge er Det Kinesiske Videnskabsakademis annoncering af planerne om et nyt fusionsforskningscenter, som vil have integrerede faciliteter til forskellige undersøgelser, herunder magnetisk indeslutning (af plasma, red.) og en 'tokamak' (en fusionsreaktortype, red.) Der er fastlagt en tidsplan for at kunne opbygge fusionskraftværker inden år 2050, og det vil naturligvis kaste gode bidrag af sig til fremdrift af rumfartøjer.

Modstil i kontrast til dette positive perspektiv den konfliktfremmende virksomhed, der fortsat pågår, for at sætte USA op imod Rusland og Kina, og at få USA til at skeje ud og angribe naboer i Sydamerika, og det er tydeligt, at faren er til stede. Drejebogen er det gamle, trætte britiske 'great game', med skabelsen af geopolitiske fælder. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg er i Det Hvide Hus i dag og taler i morgen i Kongressen ved en fælles session, der traditionelt er forbeholdt stats- og regeringschefer. I går talte Stoltenberg i Bruxelles om et voldsomt anti-russisk fokus for NATO-mødet. "På torsdag vil vi begynde med at drøfte NATO's relationer med Rusland. Rusland fortsætter med at overtræde INF-traktaten ... Rusland fortsætter med at trodse vores opfordring til at vende tilbage til overholdelse af INF-traktaten, og tiden løber ud. NATO er også bekymret over Ruslands mønster af aggressiv adfærd over for Ukraine og

Georgien. ..” og så videre.

Ekkoer af samme linje kommer fra den neokonservative flok indenfor præsident Donald Trumps egen regering med hensyn til Venezuela lige nu, samt angreb på Kina over Bælte- og Vejinitiativet i Central- og Sydamerika. Vi vil undersøge de mennesker, der presser på med den britiske politiske dagsorden, og afsløre dem og deres kriminelle udgangspunkt for det amerikanske folk, som elsker Præsident Trump, i væsentlig grad på grund af hans engagement for verdensfreden.

I de kommende uger, mens vi nærmer os mindehøjtideligheden til juni for Lyndon LaRouches liv, er det tid til at mange amerikanere og verdensborgere kan fås til at tilslutte sig LaRouche ved at tilføje deres navne til appellen for hans frifindelse, og ved at arbejde sammen med os for at sikre, at Lys vision om et nyt paradigme for menneskeheden bliver til virkelighed.

Luxembourg tilslutter sig Bæltet og Vejen; 'en stor historie'

Den 1. april 2019 (EIRNS) – Kinas {Global Times} udgav søndag den 31. marts en klumme af Hu Weijia om Luxembourg og Bælte- og Vejinitiativet med titlen “Hvorfor Luxembourgs godkendelse af BVI er en stor historie”; selvom den erkendte, at aftalen mellem Kina og Luxembourg underskrevet i sidste uge blev overskygget af den i Italien ugen før.

“Luxembourg ligger langt bag Italien med hensyn til økonomisk størrelse, men den lille nation er et knudepunkt for finansielle institutioner, som opererer på tværs af grænserne på det europæiske marked, “skrev Hu. “Det er eurozonens førende finanscenter og verdens næststørste fondsmarked “[efter London]. Luxembourg var også den første europæiske nation til at deltage i den Asiatiske Infrastruktur Investeringsbank (AIIB). “Luxembourg kan måske tjene som et pragmatisk brohoved til samarbejde mellem BVI og Europa”, sagde klummen. Den antydede, at Kina og Luxembourg kunne samarbejde om at “lindre gældsproblemer” for lande langs BVI.

Yang Jiechi opdaterer BVI's storværk; 40 statsledere deltager i Bælte- og Vejforum

Den 1. april 2019 (EIRNS) – Statssekretær Yang Jiechi skitserede den 29. marts i et interview til {People's Daily} de overordnede fordele ved Bælte- og Vejinitiativet (BVI) efter seks år. Han påpegede især, at det er bygget på ideen om en ny type forhold mellem nationer, et forhold baseret på gensidig respekt, rådføring, inddragelse og gensidig fordel snarere end konfrontation. BVI er også tilpasset de forskellige udviklingsplaner for de deltagende lande og med overordnet retning af FN's 2030 Agenda for Bæredygtig Udvikling. Det har øget global tilslutning og leveret frugtbare resultater ved at forbedre folks liv i de deltagende nationer.

Yang sagde, at i år vil Bælte- og Vejforum for Internationalt samarbejde samle repræsentanter fra over 100 lande, herunder

40 statsoverhoveder og regeringsledere, der har bekræftet deltagelse. Ved forummet den 14.-15. maj, 2017 deltog 29 stats- og regeringschefer. Forummet vil omfatte åbningsceremonien, en rundbordsdiskussion for ledere, et møde på højt niveau, tematiske fora, en CEO-konference og bilaterale begivenheder. Det andet forum forventes at producere et komplet sortiment af resultater, sagde Yang, herunder regeringssamarbejdsaftaler og konkrete samarbejdsprojekter, der involverer deltagelse fra erhvervslivet. Det vil også opmuntre til trilateralt samarbejde og tilskynde til samarbejde mellem deltagende lande på tredjelandenenes markeder.

Yang påpegede, at som følge af BVI har nogle lande nu deres første motorveje eller moderne jernbaner, og mange har set en ende på deres vedvarende mangel på strøm. Gennem BVI har Kasakhstan nu adgang til Stillehavet gennem Liangyungang. Og takket være godstogtransporter mellem Kina og Europa er kinesiske virksomheder, der opererer i Duisburg, Tyskland, steget fra 40 i 2014 til mere end 100, og jernbanetjenesterne har skabt mere end 6.000 job der. Piraeus' havn i Grækenland gik fra en 93. plads i global containertrafik i 2010, til en 36. plads. Havnen beskæftiger omkring 10 kinesiske medarbejdere, men 3.000 grækere og har indirekte skabt mere end 10.000 lokale job.

Kinesiske investeringer i Egypten har gjort det til verdens tredjestørste producent af glasfiber. Og de 82 samarbejdsparker bygget under BVI's regi i værtslande har skabt omkring 300.000 arbejdspladser i disse lande. Det kommende Bælte- og Vejforum vil bidrage til at konsolidere disse gevinster, sagde Yang. Han talte også pønt til dem, der har kritiseret BVI, og kalder disse kritikere "fordomsfulde". Dette viser tydeligvis en mangel på objektivitet og retfærdighedsforståelse for Bælte- og Vejinitiativet. Det er en misforståelse, fejlbedømmelse, og ligefrem fordomme, "sagde Yang. "Bæltet og Vejen er åbent, inkluderende og

gennemsigtigt. Det spiller ikke geopolitiske spil. Det engagerer sig ikke i udelukkelsen af små eksklusive kredse. "Han afviste også forestillingen om, at det skaber en "gældsfulde" for deltagende nationer. "Hidtil har intet deltagende land stået overfor en gældskrise – tværtimod har mange lande kunne undslippe 'den manglende udviklingsfulde', " sagde han. Yang gav et interview samme dag til flere medier om forummet – den fulde engelske udskrift heraf blev offentliggjort den 30. marts af Xinhua på http://www.xinhuanet.com/english/2019-03/30/c_137936638.htm [WCJ]

'Russiagate' sammenbrud afslører de britiske gerningsmænd: Gør det af med dem, så menneskeheden kan gå til det nye paradigme

Schiller Instituttets internationale webcast den 28. marts, 2019 med Helga Zepp-LaRouche

Frigivelsen af den særlige anklager Muellers rapport, hvori han blev tvunget til at indrømme, at der ikke var tegn på at præsident Trump eller hans kampagnestab samarbejdede med Rusland, og intet bevis for at anklage ham for obstruktion fører til spørgsmålet, hvem stod bag det, og hvorfor? Dette må

forfølges, som rep. Nunes meddelte, at han planlægger at gøre, og som Trump selv i sine tweets i sidste uge har gjort klart skal gøres; Trumps tweets identificerede den britiske rolle i lanceringen af Russiagate for at forhindre et bedre forhold mellem USA og Rusland og Kina. Frigivelsen af rapporten har åbnet op for 'regnskabet's time'.

Det fremgår klart af anti-Trump-styrkernes reaktion, at de ikke vil stoppe. Helga Zepp-LaRouche pegede på optrapningen mod Venezuelas regering som 'en fortsættelse af kuppet mod Trump i 'en ny forklædning'.

Reorganiseringen af den geopolitiske institution, Komitéen om den Nuværende Fare – Kina, er et andet eksempel på samme hensigt.

Men hun tilføjede, at dette ikke vil stoppe fremkomsten af det nye paradigme, som den kinesiske præsident Xi Jinpings tur til Europa i denne uge viser. Italienerne trodsede de bankerotte diktatorer 'in spe" i EU, og Macron, der underskrev talrige aftaler med Xi, og Merkel blev tvunget til at erkende, at momentum er på Kinas side.

Hun konkluderede med at sige, at eftersom Lyndon LaRouches livsværk bliver realiseret i og med fremgangen for det nye paradigme, ville hans frifindelse give et afgørende skub til at bringe USA ind i mobiliseringen for at virkeliggøre menneskehedens fælles interesser.

Regnskabet's time er kommet: Trump er blevet frifundet; frifind nu LaRouche.

Den 26. marts (EIRNS) – Det er en form for jordskælv, der fejer hen over USA, mens realiteten af hele 'Russiagate'-operationen mod præsident Donald Trump synker ind: Der er intet i det, der har aldrig været noget i det, og dette var lige så meget en operation rettet imod det amerikanske folk som imod præsident Trump selv.

Vrede kommentatorer spørger: "Slutter det her"? Bliver de ansvarlige nødt til at bøde for deres forbrydelser? "Andre siger, at er "tiden er inde til at gøre op" med medierne, mod Obama-demokraterne og – med langt større præcision – med det britiske efterretningsapparat, der startede hele operationen i første omgang. Dette er en pointe, som Trump selv understreger i sine tweets: at briterne lancerede operationen for at forhindre ham i at etablere et fredeligt samarbejde med Rusland og Kina.

Men der er en endnu dybere betydning i de forandringer, der slippes løs i USA og globalt, i og med at Muellers "Russiagate"-fupnummer nu smelter ned. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, bemærkede om dette spørgsmål i dag:

Nu kan vi virkelig få Verden bragt i orden, på den måde som EIR-grundlægger Lyndon LaRouche dedikerede sit liv til at opnå, udtalte Zepp-LaRouche. Særlig anklager Robert Muellers Russiagate-operation viste sig at være en stor 'vindfrikadelle', og der vil komme flere jordskælv i de kommende uger, især hvis man ser på de store fremskridt i Bælte- og Vejinitiativet som følge af Xi Jinpings tur til Italien og Europa. Nu er det, som mange i medierne har indset,

tid til at tage bestik af situationen, men for at sikre at det sker, må kampen for frifindelse af Lyndon LaRouche være i centrum.

Det skyldes, at det er det samme apparat bag Russiagate, som var ansvarlig for fængslingen af Lyndon LaRouche, udtalte Helga Zepp-LaRouche. "Det apparat der gik efter hr. LaRouche gjorde utrolig skader på USA og verden ved at bagvaske ham på en sådan måde, at folk blev helt blinde for de muligheder, som hans ideer indebærer for verden og menneskehedens fremtid".

Zepp-LaRouche fortsatte: "Jeg tror at der, til trods for de vidunderlige ting som Kina gør, virkelig mangler en dybde i diskussionen hvad angår videnskabelige og kulturelle ideer; et aspekt som hr. LaRouche bragte op. Det er som om man tog Beethoven og fjernede ham fra musikken – det ville ikke være det samme. Og hvis man ville fjerne Schiller fra poesien, ville det heller ikke være det samme."

Zepp-LaRouche understregede også de bemærkninger, der blev postet i går af den tidligere amerikanske militære efterretningsofficer og sikkerhedsanalytiker oberst Pat Lang (pensioneret), der skrev, at, på grund af Russiagate, er "en stor mulighed for at forbedre forholdet til atommagten Rusland gået tabt." Lang sagde desuden, at "kun over-nationalistiske galninge som Brennan og Clapper og uvidende fanatikere som Bolton og Pompeo kan forestille sig, at en forbedring af forholdet til et land, der er i stand til at destruere én selv, ikke skulle være en god ide."

Til hvilket Zepp-LaRouche tilføjede: "Det er min opfattelse, at vi skal have den tilgang at frigøre Trump fra disse elementer, samt at påpege at de gør det modsatte af, hvad Trumps udtrykkelige hensigter er", herunder at have gode arbejdsrelationer med Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping.

Zepp-LaRouche fortsatte:

“Den eneste måde at slippe ud af dette rod på er at samarbejde indenfor et nyt paradigme: Luk handelskløften ved at have ‘joint-ventures’, få amerikanske virksomheder til at samarbejde med kinesiske firmaer, f.eks. i forbindelse med opbygning af Afrika. Folk er nødt til at tænke anderledes. Hvis vi ikke overvinder geopolitikken, vil verden eksplodere, og den risiko er tydeligvis stadig tilstede.

“Det amerikanske folk bliver nødt til at indse, at Trump er en utrolig præsident. Han har modstået en af de største sammensværgelser, og nu står demokraterne og andre tilbage uden ‘noget på’: de er sammensvorne, der har fejlet, de er fuldstændigt miskrediterede. For at opnå en firemagts-aftale, som den der er blevet foreslået af LaRouche, har Trump-præsidentskabet brug for et godt forhold til Rusland og Kina, for hvis man erklærer disse lande for fjender, konkurrenter og rivaler, vil man aldrig få en firemagts-aftale.

“Så Trump er altså stadig præsident, og hans politik på dette område bør følges; og hvis der i hans kabinet er medlemmer, der modsiger ham, så skal han indsætte bedre folk på deres pladser.”

Zepp-LaRouche afsluttede med følgende perspektiv:

“Vi er nødt til at bevare et helt optimistisk syn. Historien er ikke uendelig; historien er ikke en sæbeopera, hvor man har den ene episode efter den anden, men der er visse afgørende punkter, hvor der skal forandres, skiftes til et nyt gear, gås videre til et nyt plateau – ellers vil man gå til i det gamle rod. Og den eneste måde at komme ud af dette rod på er at gå fuldt ud med på hr. LaRouches ideer; og det betyder, at folk skal befri sig fra alt det smuds, der er kastet på ham. Det skal der ryddes op i nu. Bare tænk på den chokeffekt, det ville have over hele verden, hvis LaRouche skulle blive rensset: alt ville falde på plads. Der er visse flanker, selv i en tilsyneladende umulig situation, som man kan bruge til at afhjælpe problemet på et højere niveau.”

Frifindelse kan nu ændre alt

Den 25. marts (EIRNS) – Præsident Donald Trump kaldte korrekt “de retslige” begivenheder i den forløbne weekend for sin frifindelse, og det kan nu føre til meget dybtgående ændringer af den nationale og globale situation, der var ved at blive ekstremt farlig. Præsidentens personlige advokat, Rudy Giuliani, talte straks om at komme til “navnet på den person, der startede dette”. Vi ved, at den nu eksploderede “Russiagate” blev startet fra British General Communications Headquarters (GCHQ) signalefterretninger og MI6’s oversøiske efterretningstjeneste i 2015, et netværk der drives af Sir Richard Dearlove og Sir Andrew Wood; Præsidenten og hans advokat ved, at angrebet var britisk. Derfor vil en målrettet modforskning, der ledes fra Det Hvide Hus, sprænge det amerikansk-britiske “særlige forhold” og det Britiske Imperiums krigs- og koldkrigspolitik. Det ville afslutte den geopolitiske krigskonfrontationspolitik, som London har trukket Trump ind i gennem ubønhørlig, McCarthy-agtig “Russiagating” på skamfuld vis, anført på stedet af ledende Demokrater – de nye, sande “neo-konservative”.

Præsident Trump kunne forholdsvis blive meget friere til at føre den politik, som han har talt for, men er blevet forhindret i at udføre, og samarbejde med andre stormagter – især Rusland og Kina – for fred. Og måske endda for udviklingen af tidligere krigshærgede regioner. Det bedste er, at dette pludselige skifte er startet lige så internationalt, som det nye paradigme for økonomiske og videnskabelige fremskridt, der er indbegrebet af Kinas Bælte- og Vejinitiativ fra store infrastrukturprojekter, som breder sig i Asien,

Afrika og Latinamerika, og nu i Europa med den nye aftale mellem Italien og Kina.

Men LaRouche-bevægelsen – som først sporede dette skændige angreb på præsidentskabet til britisk efterretningstjeneste og bragte denne afgørende sandhed frem – må føre an med disse ændringer. Ikke alene har den kæmpet for de økonomiske forandringer til at gøre det muligt, begyndende med Glass/Steagall-bankseparation og hamiltonisk nationalkredit, samt for videnskabelige gennembrud i atomkraft og rumforskning snarere end "grøn" radikal pessimisme.

Mere om sagens kerne: Retsforfølgningen og mediernes forfølgelse af Lyndon LaRouche og hans bevægelse etablerede et USA med tre årtiers afindustrialisering, kulturel demoralisering og krig. De fratog USA det økonomiske og strategiske lederskab, som LaRouche repræsenterede med hensyn til de økonomiske sammenbrud han forudså så præcist, og berøvede dem for de store projekter og videnskabelige fremskridt han udarbejdede til så mange regioner i verden. Og dem der organiserede angrebene på ham var netop de bevægelser, som hans bevægelse nu har afsløret igen i "Russiagate" – britisk efterretningstjeneste, som frygtede hans trussel mod den kongelige families "øko-fascisme"; Anglofile her som Henry Kissinger, som i officielle organer krævede LaRouches retsforfølgning; Wall Street-bankfolk; frem for alt de nationale liberale medier. LaRouche må nu frifindes, som påkrævet af en national underskriftindsamling, for at frifinde og frigøre landet til hans ideer. Og det er Præsident Trump, der kunne være fri til at rense LaRouche og frigøre sig selv til at handle, som han havde til hensigt i Det Hvide Hus.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, der talte til dem der organiserede denne indsats i dag, sagde: "Det må naturligvis føre til briterne. Ved Trump og Giuliani og disse folk, at det var den britiske efterretningstjeneste? Det kan du være 100% sikker på, at de gør. Men det er tydeligvis helt klart op til os at fremskynde denne kampagne,

og den bedste måde at gøre det på, er at presse på for Lys frifindelse, for, som vi mange gange har sagt, det var nøjagtigt det samme apparat, der nu er taget i at udføre et kupforsøg mod USA's præsident – og mislykkes med det – som var bag retsforfølgelsen af Lyn og hans medarbejdere, og som stod bag mørklægningen af 11. september. Og disse mennesker skal stilles for retten, og Lyn skal også frifindes: Fordi så længe der er denne tilstand af, at der var nogen som helst legitimitet for hvad der blev gjort mod Lyn, vil folk være forhindret i at få adgang til hans ideer.”

Italiens samarbejde med Den Nye Silkevej viser Europa vejen mod fremtiden

Af Helga Zepp-LaRouche den 23. marts 2019

Den kinesiske præsident Xi Jinpings statsbesøg i Italien, hvor en hensigtserklæring underskrives mellem de to lande om at samarbejde om udbygningen af Den Nye Silkevej, var en magtfuld demonstration af, at der også kan finde en begejstrende og positiv politisk udvikling sted. Den nye form for samarbejde og genoplivning af den antikke silkevej bringer ikke kun enorme økonomiske fordele til Italien såsom udbygning af havne, modernisering af infrastrukturen, nye investeringer inden for et bredt spektrum af industri anlæg. Et samarbejde åbner også store muligheder for eksport til Kina og fælles investeringer i tredjelande; fordi landet med sin fordelagtige geografiske placering i Sydeuropa og ved Middelhavet kan udgøre en port mellem Asien og Europa. Og ikke mindst kan

Italien være et brohoved for samarbejdet om industrialiseringen af Afrika.

Man skulle tro, at dette ville udgøre det vigtigste tema blandt alle nyheder. Overhovedet ikke; for forholdet til Kina er lige for tiden det afgørende spørgsmål inden for europæisk politik. De fleste i Italien lige fra den EU-venlige præsident Mattarella, koalitionspartierne og store dele af oppositionen anerkender de enorme muligheder, som den kinesiske "vækstkultur" har, som Mattarella benævnte det under sin pressekonference med Xi Jinping. Mens det af EU's nedskæringspolitik hårdt plagede Italien glædede sig over mulighederne, så ringede man med alarmklokkerne i "de øvrige store EU-stater og i USA", sådan som det lød på T-Online. Silkevejen er Kinas trojanske hest, den bringer ingen økonomiske fordele, Italiens samarbejde med den vil ødelægge landets ry over hele verden – sådan lød det fra John Boltons nære medarbejder Garret Marquis, en talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd; den giver "Kinas røveriske hensigter" et skær af legitimitet.

Listen af giftige argumenter fra den geopolitiske lejr lader sig sagtens forlænge yderligere. Og de, der atter og atter gentog denne anti-kinesiske linje, afslørede dermed sig selv som bevidste eller manipulerede fortalere for den angloamerikanske nykonservative elite. Direktøren for den nationale amerikanske sikkerhedstjeneste, Dan Coats, har for nyligt ligesom Pence, Pompeo og Bolton betegnet Kina og Rusland som de vigtigste sikkerhedspolitiske trusler mod USA, hvorved militæret og efterretningseliten øjensynligt forsøger at "inddæmme" præsident Trumps forsøg på en positiv Kina-politik, sådan som det hedder på nykonservativt-nytysk.

Bag denne, her i den nyere tid forstærkede anti-kinesiske propaganda i USA, men også i Europa, gemmer sig konflikten mellem det nyliberale systems gamle mønster, hvis kræfter ubetinget søger at fastholde den gængse geopolitik, og på den anden side det nye mønster, som Kina har indført med det nye

udenrigspolitiske koncept om et samarbejde mellem suveræne nationer til gensidig fordel. Og selv om de tiltagende spændinger i forholdet mellem Amerika og Rusland afgjort kan danne grundlag for de største bekymringer, så hævder flere folk fra baglandet, at den største strategiske konflikt udgøres af forholdet mellem USA og Kina. Det drejer sig her om den berømte "Thukydid-fælde": Hvordan vil den hidtidigt dominerende magt, altså USA, forholde sig til en anden magts opstigning? Tolv gange i historien er det kommet til krig, medens den opstigende magt fortrængte den første fire gange uden krig.

Den kinesiske regering har i over fem år med sit silkevejs-initiativ sat et helt nyt koncept for indbyrdes strategiske forhold på den internationale dagsorden, som skal overvinde geopolitikken og erstatte den med præsident Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Denne nye model, der rigtignok afgjort varetager kinesiske interesser, giver til gengæld også de nu 123 samarbejdende stater hidtil uopnåelige fordele. Modellen har ganske enkelt vist sig som mere fordelagtig. I stedet for at henvise disse stater til en geopolitisk stedfortræder-status, har den medført virkelige fremskridt i Afrika, Asien og Sydamerika og endda blandt de 13 europæiske stater, der indtil videre har underskrevet lignende hensigtserklæringer, som nu Italien. Den har frembragt forbedret infrastruktur, investeringer i industri og landbrug, samarbejdsplaner om videnskab og teknologi og udveksling af kultur.

EU reagerer på sin side voldsomt spaltet: På den ene side betegner EU – som så at sige juniorpartner i det anglo-amerikanske imperium – i sin netop offentliggjorte "tipunkts-handlingsplan" Kina som en "systemisk rival", der gør propaganda for "alternative styreformer". Og på den anden side ønsker det ikke at gå glip af de økonomiske fordele ved samarbejdet med Kina. Præsident Macron, der ikke har haft den store succes med sine planer om reformering af EU, og ikke er

særligt vellidt af sin egen befolkning, roste dette EU-papir før sit møde med Xi Jinping og sagde, at dette opråb var nødvendigt, og at tiden for den europæiske naivitet var forbi, hvor Kina kunne udnytte den europæiske splittelse.

Her lyder den italienske finansminister Trias synspunkter meget mere målbevidste, idet han peger på de "forbløffende mange" områder, hvor Italien kan gøre brug af sin ekspertise inden for silkevejs-initiativet: Maskinkonstruktion, logistik, rådgivning, effektivitetsstudier, design, ingeniørkunst, sikkerhed, finans, og forsikring. Tria fortsætter: "Italien nyder også godt af en strategisk, geografisk position blandt de nuværende og fremtidige rammebetingelser for handelen mellem Østen og Vesten og Afrika. Med sin beliggenhed ved Middelhavet råder Italien over den næststørste industrikapacitet i Europa, er førende inden for den teknologiske innovation og godt forsynet med veludviklede havne og jernbanenet. Disse egenskaber gør Italien til den ideelle sydlige portal for det europæiske kontinent og for handelsruterne mellem Europa og Kina."

Den selvbevidsthed og erkendelse af mulighederne, der kommer til udtryk i disse ord fra Trias side, står i kras modsætning til opfattelsen af Kina som en trussel. Interessant nok kommer oppositionen mod Kina netop fra de samme kredse, der stadig i 2001 gik kraftigt ind for at få Kina optaget i Verdenshandelsorganisationen, WTO, øjensynligt i den tro, at dette automatisk ville føre til, at kineserne overtog den vestlige model med dets liberale demokrati.

I stedet for blot at affærdige Kina som et "rivaliserende system" og hænge fast i den egentlig ret arrogante opfattelse, at den vestlige demokratiske model må være den eneste standard for en god regering i hele verden, så ville det være mere meningsfuldt at overveje kriterierne for et systems succes. Faktum er, at Kina har løftet sin egen befolknings levestandard enormt i de sidste 40 år, at det nu i nogle år for første gang har tilbudt udviklingslandene en chance for at overvinde deres

underudvikling, at det løste krisen i Asien og derefter krisen i 2008 væsentligt bedre end Vesten og at det har frembragt en udviklingsoptimisme i sin egen befolkning, som er helt forsvundet i Vesten.

Og dermed viser Kina, at det i modsætning til Kristendommen og Islam ikke er spor interesseret i at omvende andre kulturkredse til sin egen filosofi, men udtrykkeligt anerkender suverænitetetsprincippet og accepterer andre staters sociale modeller. Påstanden om, at Kina spalter Europa sigte efter at tage opmærksomheden væk fra det ubeskrivelige Brexit-teater, væk fra ønsket om at sætte militæret ind mod De gule Veste i Frankrig og væk fra den allerede dybe kløft i Europa mellem øst og vest og syd og nord.

Tværtimod: Dersom Tyskland og Frankrig ville følge Italiens eksempel om at samarbejde med Kina, ikke blot i de bilaterale forhold, men først og fremmest i industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien, så ville dette være den eneste måde, hvorved Europa kunne overvinde sin indre splittelse og finde frem til en fælles mission, noget, der fuldstændigt mangler nu.

I stedet for at opbygge sin egen geopolitiske bastion imod Kina, Rusland og USA, sådan som Macron har foreslået i sine allerede forkastede planer, så ville et forenet Europa af nært samarbejdende fædrelande, der sammen med Kina selv er med til at udforme "den fælles menneskeheds fremtid" være den bedste mulighed for også at styrke de kræfter i USA, der ønsker at undgå "Thukydid-fælden".

Den tidligere italienske økonomiminister Giulio Tremonti har i disse dage påpeget, at visionen om Den Nye Silkevej, altså om et globalt udviklingsprogram for at overvinde fattigdommen og underudviklingen, blev foreslået allerede i begyndelsen af 90-erne af den amerikanske "visionær" Lyndon LaRouche. Rent faktisk skete det allerede midt i 70-erne. Nu om dage, og dette burde stå klart for ethvert tænkende menneske, eksisterer der kun to alternativer: Enten forsøger Vesten at undertrykke Asiens og udviklingssektorens opstigning, hvilket

vil medføre en tredje verdenskrig med indsats af termonukleære våben, eller også lykkes det at udvikle et nyt mønster for samarbejde. Det er på den allerhøjeste tid at lytte til "Lyndon LaRouches vise ord", sådan som Mexikos tidligere præsident López Portillo i sin tid udtrykte det.

Dersom EU ikke er i stand til at frembringe et nyt syn på Den Nye Silkevejs muligheder inden det kommende topmøde mellem EU og Kina den 9. april, så vil kortene til valgene til Europaparlamentet den 24.-26. maj kunne forventes blandet på en ny måde.

Et revolutionært øjeblik – Mueller fandt intet, alt imens det 'Nye Paradigme' tager form

Den 24. marts (EIRNS) – Tidens relativitet bliver tydeligt demonstreret af det accelererende tempo af udviklinger i verden over de seneste dage. I tider som disse skærpes den fælles menneskelige bevidsthed og følsomhed, idet både de fælles antagelser om 'the powers that be' knuses, og at virkelig nye ideer, der er baseret på menneskets kreativitet, kommer indenfor vores rækkevidde.

Statsadvokat Barr offentliggjorde i dag et fire-siders dokument, der opsummerede den endelige rapport, som den særlige anklager Robert Mueller forelagde fredag. Mueller fandt absolut intet, der indikerede at præsidenten eller nogen i hans familie eller hans administration skulle have samarbejdet med Rusland. Intet. Mueller viste sig at være den

slange han altid har været ved at hævde, at han ikke kunne nå frem til en afgørelse om "obstruktion", idet han overlod det til justitsministeren og hans stedfortræder, der straks sagde, at der ikke var tegn på obstruktion. En fuldstændig analyse af statsadvokatens rapport og den undergravende virksomhed, som de kriminelle i Obamas justitsministerium og deres neokonservative allierede har udført i årevis, på vegne af den britiske efterretningstjeneste, for at vælte den valgte amerikanske præsident, følger nedenfor. Husk på, at præsident Trump for bare en uge siden 'retweetede' en anklage om, at hele Russiagate fupnummeret var "designet til dels for at hjælpe Storbritannien mod russisk indflydelse ved at lokke USA til at tage en hård linje imod dem." Dette er en kendsgerning, der selvfølgelig blev dokumenteret af LaRouche-bevægelsen fra starten af.

Denne historiske begivenhed er blot en af mange i de sidste 48 timer fra fredag til søndag:

- Italien, en af verdens største økonomier og det historiske centrum for den europæiske renæssance, sluttede sig til den Nye Silkevej under Xi Jinpings besøg, på trods af hysterisk modstand fra dinosaurerne i EU's bureaukrati i Bruxelles. Arrangementet fulgte blot få dage efter det i fællesskab af MoviSol og Lombardiet afholdte forum i Milano, hvor lederen af regeringens 'Kina taskforce', Michele Geraci, og Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche, i fællesskab talte om den verdenshistoriske karakter af denne udvikling.
- Den britiske regering sank ned i totalt kaos, da fristen for Brexit hurtigt nærmer sig uden nogen løsning i syne.

- I Frankrig indkaldte Macron hæren efter 19 uger med de Gule Vestes demonstrationer.
- Præsident Donald Trump tilsidesatte offentligt sanktioner mod Kina og Nordkorea, der blev pålagt 24 timer tidligere af hans finansministerium, sanktioner der blev støttet stærkt af hans nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton. Trump meddelte, at holdet der forhandler en aftale med Kina vil tage til Beijing på næste torsdag den 28. marts.
- Officielle repræsentanter for USA, Rusland og Kina mødtes i Washington, D.C. for at planlægge en vej frem for tilbagetrækning af udenlandske tropper fra Afghanistan, en af de 'uendelige krige', som Trump har svoret at bringe til afslutning. Indtil nu har disse bestræbelser været standset af anti-Rusland og anti-Kina-kampagnerne, der føres af de neokonservative og Demokraterne.

Fornuftens kræfter er på vej, men imperiet vil ikke godvilligt lade sig gå i glemsel. Høgene i militæret optrapper deres provokationer mod både Rusland og Kina, alt imens de med det yderste af neglene stopper eller i det mindste forhæler Trumps indsats for at afslutte de koloniale krige, der blev lanceret af Bush og Obama. Vores børn bliver misbrugt, og forledes til at fordømme videnskab og fremskridt, og endog at fordømme det at få børn, under forklædning af 'the New Green Deal'. Det finansielle system vakler på afgrundens rand, idet en vending af 'afkastkurven' (yield curve) (også i de sidste 48 timer!) har sendt kuldegysninger ned langs ryggraden af 'herrerne' på Wall Street og City of London. Demokraterne og deres følgesvende blandt de neokonservative i det republikanske

parti er i febrilt hastværk for at fabrikere nye måder at bringe USA's præsident til fald på, lige præcist det tidspunkt hvor han med det amerikanske folks aktive opbakning kan handle på LaRouches program for at redde nationen og sætte verden på en kurs imod et nyt paradigme. Det betyder at slutte sig til den Nye Silkevej; at indkalde, sammen med Rusland, Kina og Indien, til en Ny Bretton Woods-konference for at etablere et nyt verdensomspændende finanssystem baseret på Glass-Steagall, nationalbanksystem, for at skabe kredit til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur og genoprette amerikansk atom- og fusionsenergiudvikling og vores engang storartede system til rumforskning gennem internationalt samarbejde på frontlinjerne for den menneskelige viden.

Dette er tiden til handling. Mobiliseringen af alle nationers borgere til at handle på opfordringen til at frifinde LaRouche fremkalder følelsen af håb i dem, og optimisme for virkelige løsninger, og for at overvinde årtierne med påført pessimisme i et samfund, der drukner i narkotika, pornografi, krige og nedskæringer. Find glæde i dette potentiale for menneskeheden.

**Italien og Kina underskriver
banebrydende
hensigtserklæring om Bælte-**

og Vejinitiativet.

Den 23. marts (EIRNS) – Italien og Kina har underskrevet den berømte hensigtserklæring, aftalememorandum, om Bælte- og Vej-samarbejde i dag, sammen med 10 økonomiske aftaler og 18 institutionelle aftaler. Erklæringen er en milepæl, og studeres angiveligt allerede af andre lande, der ønsker at følge Italien. Hensigtserklæringen siger indledningsvis, at “parterne vil arbejde sammen inden for Bælte- og Vejinitiativet (BRI) for at omsætte gensidigt supplerende styrker til fordel for praktisk samarbejde og bæredygtig vækst, der understøtter synergierne mellem Bælte og Vejinitiativet og prioriteterne i investeringsplanen for Europa og de trans-europæiske netværk, under hensyntagen til drøftelserne i EU-Kina-forbindelses-plattformen.”

Med hensigtserklæringen er Italien den første store industriøkonomi, der slutter sig til Bæltet & Vejen, som kinesiske medier stolt understreger. Underskrivelsen af aftalememorandumet fandt sted på trods af det transatlantiske pres og åben fjendtlighed fra Italiens “partnere” i EU. Den italienske minister for Økonomisk Udvikling, Luigi Di Maio, som skrev under sammen med sin kollega, He Lifeng, formand for den Nationale Udviklings og Reformkommission, erklærede, at “i dag er for os en meget vigtig dag, hvor “made in Italy” vinder – de italienske firmaer vinder. Vi tog et skridt for at hjælpe vores økonomi med at vokse. Italien kom først med Kina.”

De økonomiske aftaler omfatter: Et strategisk partnerskab mellem den italienske Cassa Depositi e Prestiti og Bank of China til finansiering af italienske virksomheder i Kina; En hensigtserklæring mellem det italienske olieselskab ENI og Bank of China om udforskninger i Kina; Ansaldo Energia underskrev to aftaler, hvoraf den ene gik ud på at udvikle gasturbiner med UGTC og en anden turbineforsyning til Shanghai Electric og Benxi Steel; havnemyndighederne i Trieste og Geneve indgik en aftale med konstruktionsgiganten CCCC. Cassa

Depositum og naturgas-forsyningselskabet Snam underskrev en aftale med Silkevej-fonden om investeringer langs Silkevejen; Instituttet for udenrigshandel indgik en aftale med Suning for skabe en platform til fremme af den italienske livsstil i Kina; og Danieli Group underskrev en kontrakt med China Camc Engineering om opførelse af et stålværk i Aserbajdsjan. De institutionelle aftaler, udover hensigtserklæringen om BRI-samarbejdet, omfatter samarbejde om innovative iværksætterprojekter og elektronisk handel, samt samarbejde mellem de to rumagenturer, landbrug og kultur, sundhed og medier.

Lyndon LaRouches ånd kæmper videre

Den 21. marts (EIRNS) – Den kinesiske præsident Xi Jinping og hans kone Peng Liyuan skulle ankomme til Rom torsdag aften på statsbesøget i Italien den 22.-23. marts; med ham følger en delegation på 500, inklusive 200 kinesiske forretningsfolk. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sagde tidligere i dag, vil det tilsvarende italienske hold sandsynligvis være betydeligt større end det kinesiske; de involverede store tal peger på betydningen af de spørgsmål, der skal forhandles, herunder samarbejde i tredjelande; det historiske kinesisk-italienske memorandum om Bæltet og Vejen, som var emnet for den, i fællesskab mellem MoviSol og Lombardiet, afholdte konference i Milano 13. marts; dette omfatter også udviklingen af Sicilien, hvor Xi Jinping vil gøre sit andet stop i Italien efter Rom

De af London kontrollerede modstandsfraktioner forventede aldrig helt noget i denne stil, og de er stadig langt fra at kunne dæmme op for det; de forventede konsekvenser giver allerede genlyd over hele verden. I Tyskland lagde transportministeriet efter en ubehagelig pressehetz afstand til BVDSI, Forbundsforeningen for det tyske Silkevejsinitiativ, som er en sammenslutning af små og mellemstore virksomheder (Mittelstand), der ønsker at samarbejde med Kina og Silkevejen. Men Østrigs transportminister reagerede på rapporten om det italiensk-kinesiske memorandum ved at erklære, at Østrig var det første europæiske land til at underskrive et lignende.

De kulturelle og civilisatoriske konsekvenser er, som Zepp-LaRouche gjorde opmærksom på i Milano, endog langt dybere.

Nu "bør man være opmærksom på", at en så vidtrækkende udvikling, som endog rækker længere, nemlig til det verdensomspændende Bælte- og Vejinitiativ, som blev lanceret af Xi Jinpings Kina i 2013, skylder dets oprindelse til visdommen, modet, og det klare afslag på at acceptere et nederlag, af en mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., der døde den 12. februar. I 1988 fremsatte LaRouche forslaget om 'den Europæiske produktive Trekant – Paris-Berlin-Wien', som en avenue af kombineret højteknologisk udvikling for Europa efter afslutningen af Warszawa-pagten, hvilket han stort set var alene om at have forudset fem år tidligere.

Den 'Produktive Trekant' var ikke umiddelbar selvindlysende sund fornuft. Det var en ny og kreativ opfindelse, der stammede fra dybden af LaRouches oprindelige opdagelser i økonomi; og han og hans kone hjalp til med at udforme pædagogiske værktøjer for at forklare det for deres medarbejdere og andre. Den 'Produktive Trekant' var den egentlige oprindelse til LaRouches 'Eurasiske Landbro' eller designet af 'Den nye Silkevej'.

Ikke så snart havde LaRouche lanceret idéen om den 'Produktive

Trekant', før han blev sendt i føderalt fængsel i fem år på falske anklager. Mindre folk ville have accepteret det som et nederlag, men LaRouche kæmpede utrætteligt videre fra fængslet, mens hans kone ledede en kampagne for denne ide over hele verden.

På den tid var det dog 'ikke den vej, der skulle tages'. I stedet for den kombinerede udvikling af Øst og Vest, for hvilken LaRouche kæmpede så glimrende, ødelagde Margaret Thatcher, George H.W. Bush og François Mitterrand den tidligere Warszawa-pagt med spekulative udskejelser, samtidig med at også Vesten blev bragt til katastrofe.

Kæmpede LaRouche-parret og tabte? Sådan forekom det på tidspunktet – og indtil for nylig. Nu, i retrospekt, står det klart, at 'nederlaget' kun var midlertidigt. De kæmpede videre uanset hvad, og de vandt til sidst.

Nu er det op til os at kæmpe videre i samme ånd for de ideer, kampagner og store projekter, som LaRouche har efterladt til os. En anden af disse er at besejre det britiske kupforsøg mod USA's forfatning og præsidentskab. I den forbindelse gør nylige afsløringer det klart, at den britiske 'Russiagate'-operation mod præsident Donald Trump er en udløber af det britiske og Obamas' fascistiske kup i Ukraine i 2014, som Lyndon LaRouche bekæmpede og uophørligt fordømte fra dag 1. Fakta, som nu kommer frem i lyset, hjælper os med at knuse dette kup.